

Retoff: Anledningen til denne korte Bemærkning er en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, nemlig hvilken Skatteyder det var, jeg havde tænkt paa, om det var en Spekulant, der havde spekuleret rigtigt — eller havde spekuleret heldigt, var vist det Udtryk der blev anvendt. (*Jens Thomsen:* Ja, det ene Aar). Ja, selvfølgelig det ene Aar. Det er ikke nogen bestemt Skatteyder, det kan være en hvilken som helst Skatteyder, for saa vidt godt en Landmand, som i det ene Aar har en stor Indtægt og det andet Aar Nul eller i hvert Fald en meget ringe Indtægt. Selv i disse Tider er der ikke saa faa — jeg kender fra det praktiske Liv ikke saa faa Eksempler, hvor Landmænd virkelig har ordentlige og gode Indtægter. Men jeg tror ikke, det kan nytte, at jeg paa nuværende Tidspunkt forsøger at overbevise det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen; jeg tror ikke, det vil lykkes mig at faa ham til at forstaa det rationelle i den Maade at lave en Skattelov paa, og derfor skal jeg opgive Forsøget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Med Hensyn til Spørgsmaalet Skattens Indflydelse paa Forbruget synes den højtærede Ministers Stilling mig at være mindst lige saa uklar, som jeg formoder Ministeren mener, at min Stilling er. Jeg tror ikke, at Ministeren med Rimelighed vil kunne modsige mig, naar jeg siger, at denne Skat ikke virker forbrugsindskrænkende paa de højeste Indtægter. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Jo, det tror jeg!). Nej, saa kender den højtærede Minister ikke den menneskelige Mentalitet. Naar man er ude for en saa stor Skatteplyndring, som mange vil kalde det, som man er her, tror man saa, de paagældende siger: Saa lægger jeg noget mere op, for at der kan blive mere at plyndre! Nej, saa uforstandige er de Mennesker ikke. Forbrugsindskrænkning gennem Skat fremkaldes kun af Nødvendighed; det er den samme Nødvendighed, der fremkommer igennem den indirekte Beskatning, for man kan ikke faa Varen uden at betale Skatten. En Indskrænkning finder kun Sted, naar det er Masser af Mennesker, som er ude for Skatten, men mindst Halvdelen af Landets Skatteydere er uden for denne Beskatning her.

Hvis man derfor har den Tro — og det er jo den, Ministeren har, ellers er der ikke

noget Grundlag at diskutere paa —, at det er nødvendigt at sætte Forbruget ned, saa er denne Skattelovgivning, som Ministeren her fører os ind i, irrationel. Hvordan man saa vil fordele det, om man vil lette Skatten for de store, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg formoder ikke, at det vil virke paa dem, om de faar en Smule Skat mere. Det afgørende maa være, om man gennem Skattelovgivningen vil fremkalde en Nedgang i Forbruget, og det afgørende vil være, om det er rimeligt at afslutte Arbejdsoverenskomster, der gaar ud paa saadan noget som, at den Fordyrelse, der nu engang er indtraadt i Levevilkaarene, skal dækkes ved næste Lønregulering, og man deri indregner Skatten. Naar man gør det, hvor ender vi saa? Tror Ministeren virkelig, at denne Gruppe af Samfundsborgere kan undgaa at mærke Dyrtiden? Det kan jeg daarligt tro, men saa er der efter min Mening ikke megen Mening i det, Ministeren siger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Finansministeren sagde, at Forslaget begrænser de store Udbytter, og det plejer Jens Thomsen at være Tilhænger af, og Ministeren kunde ikke forstaa mine Udtalelser om den udviklede Selskabsbeskatning. Jeg er ikke uenig med Ministeren om Skattens Størrelse; jeg har ikke rettet Kritik mod Beskatningens Størrelse. Det, jeg har rettet Indvendinger imod, er, at man sammenblander Betalingen af Skat af Selskaber og Betalingen af Udbytte til Aktionærerne. Jeg ønsker, at disse to Ting skal holdes hver for sig. Det, jeg ønsker, er kun at faa Beskatningsreglerne forenklet, saadan at enhver kan forstaa dem. Det er efter min Mening baade Selskaberne og Aktionærerne interesserede i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Naar den højtærede Minister oplyser, at han ogsaa har spurgt Købmændene, det vil sige de to Købmænd, der var Medlemmer af den Kommission, tvivler jeg ikke et Øjeblik paa, at Ministeren har gennemlæst Kommissionsbetænkningen. Men saa kunde jeg maaske bedre have sagt: Købmændene er ikke blevet hørt. Spurgt er de altsaa blevet, men deres Svar er ikke blevet hørt. Derimod hørte man paa, hvad de, der skulde betale Skatten, mente om